

Izhaja vsako soboto in velja:
 vse leto K 10.—
 pol leta „ 5.—
 četrt leta „ 2:50

Inserati:

Petit-vrsta 1 krat stane 20 vinarjev.
 = Pri večkratni inserciji po dogovoru. =

OSF.

Uredništvo sprejema le frankirane rokopise ter jih ne vrača.

Uredništvo je v Ljubljani, Knaflove ulice 5 I. nadstr., upravništvo pa ravnotam spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

==== Politično-satirični tednik. ====

Ministrski predsednik Beck: Marš domov, lepi klub! Opravim že brez vas: prikupoval se namreč ne bom nikomur; potem me tudi ne strmoglavi nihče, že zaradi medsebojne škodoželjnosti ne. Za vas se pa ne zmeni niti zadnji pisarček v ministrstvu!

Klerikalni vzkliki.

Vse za bero, dom in farja,
zlasti škofu pa denarja!

Da nerodovitne ne bodo — poljane,
zato imamo goreče kaplane.

Slovani so prvi umetno plesali,
njihovi so plesi povsod obveljali,
zato naj bi plesati prvi nehali!

Opevaj ljubezen po katekizmu,
prirodno krasoto po svetem pismu!

„Konsum“, ej to je beseda in „frakelj“,
še slajši pa sta „bisaga“ in „žakelj“!

Prijatelji, pride rešilna nam ura,
le glejte kako napreduje kultura!
Četudi podpise smo brali po Kranjski,
zastopamo prosti zakon mi dejanski!

Za kmeta skrbimo in ga povzdignimo —
doma mu pa hišo in vse zarubimo!

F. Pl.

Sramežljiv ukrep.

Vsled ugovora nekaterih sramežljivih
čitalničnih članov je sklenil sramežljivi
odbor v svoji sramežljivi seji dne 15. rož-
nika t. l., da ne sme nihče več vtihotap-
ljati nesramežljivi list „Oso“ v čitalnico
v obče pohujšanje čitalniških članov, ki
so večinoma tako nedolžni kakor novo
izvaljeni beli golobčki. „Osa“ ni za otroke,
niti za majhne niti za velike!

Odbor dovoljuje donašati in brati le
knjige in liste, kakor:

Vrtec, časopis s podobami za slo-
vensko mladino. — Detoljub. — Ze-
leni listi. Kratke pripovedi za otroke,
stare od 6—10 let. — Pridni Janezek
in hudobni Mihec. — Milosrčna
brat in sestra. Zbirka kratkočasnih in
poučnih pogovorov o živali. — Lurška
pastarica. — Bogdanova mlada
leta. — Sveta grofinja Genovefa.
— Zgledi bogoljubnih otrok iz
vseh časov krščanstva. — Maron, kr-
ščanski deček z Libanona. Povest
izza zadnjega velikega preganjanja po
Druzih. — Marijina otroka. Povest iz
kavkaških gora. — Oglenica ali hu-
dobija in nedolžnost. — Stoletna
pratika dvajsetega stoletja.

Kadar prebero naši sramežljivi člani
te nedolžne časnike in knjižice, jim na-
znamimo druge. Amen.

Za odbor:

Dr. Josip Komljanec,
tajnik.

Fran Pollak,
podpredsednik.

Narodna čitalnica v Ptujju, 16. junija 1906.

Iz „deviškega“ govora

novoga državnega poslanca dr. Korošca.

Visoka zbornica!

Čast mi je izjaviti, da sem kaplan
dr. Korošec. Slavna gospoda! To je moj
prvi govor. Vsi menda dobro veste, kako
nerodno je govoriti prvokrat zavednim
izobraženim možem, zlasti če prej človek
ni govoril drugim poslušalcem nego samo
klavrnim kozlom in backom. — Častita
gospoda! Ako me pogledate, vidite po-
litično nedolžnost. Niti ne verjamate mi,
kako neizkušen sem in politicis. Seveda
bom vedno glasoval za vse, kar bodo
zahtevali na ministrskih sedežih. Ne za-
merite mi, to je moj prvi govor! Dominus
vobiscum! (Govorniku čestitajo; veselost
na desni, levi, spredaj, zadaj in v sredi.)

Dr. H.

Zahvala.

Minister grof Gulochowski me
je pokaral v svojem razkladu, da nisem
dosti poslušna in pokorna dobrohotnim
svetom, ki mi jih tako radodarno deli
prijazna teta Avstrija. Zahvaljujem se
torej grofu Goluhowskemu za njegovo
grajo in obetam slovesno, da se bom
vprihodnje vedno tako ravnala, kakor
bodo želeli avstrijski politiki; saj vem,
da je moja rešitev odvisna le od Avstrije.

Belgrad, 15. junija 1906.

Kraljevina Srbija.

Tudi čudež.

Rajko Falot je bil razuzdan gizdalin.
Dajali so mu trikrat na dan lurške vode,
in glej, odpovedal se je satanu in vsemu
pregrešnemu veselju, glavniku, milu in
britvi. Postal je velik svetnik in nebeški
odvetnik Slovencem.

Dopis iz Celovca.

Predkratkim so nas obiskali nemški
Herkomer-avtomobilisti, med njimi sam
pruski princ Heinrich, nemškega cesarja
brat. To ugodno priliko smo porabili
celovski Germani, da pokažemo svoje
brezmejne simpatije do njih. Slavnostni
odbor, preč. gg. Blatnik, Kovtnik, Nemeč,
Čavnar, Puhar i. t. d., sami pristni ce-
lovški Pragermani „vom reinsten Wasser“,
so dali razobesiti po mestu več parov
frankfurtaric v dokaz svojega neverjetno
gorečega avstrijskega patriotizma. Celo
na zvoniku katoliške farne cerkve je vi-
sela protestantskim gostom na čast nem-
ška zastava. Marljivi slavnostni odbor je
najel več najiminitnejših mestnih barab,
ki so skrbeli, da se dragi gostje niso iz-
gubili v okolici mesta, koder so shranili
avtomobile. Slavni odbor je izdal posebno
knjižico, ki naj bi opozarjala ljube bratce
na zanimivosti in prirodne lepote sloven-
skega dela koroške dežele in na najlič-
nejšo stavbo našega mesta, namreč na
palačo slovenske družbe Mohorjeve. Jako
spretno sestavljena knjižica opozarja tudi
na slovenskega skladatelja Košata in na
lepoto slovenskih pesmi, ki jih pojo celo
v Yokohami. Princ Hinko se je lepo za-
hvalil za lepi sprejem in je izjavil, da se
bo vselej z veseljem spominjal krasne
slovenske Koroške in lepih slovenskih
pesmi.

Krobath.

Pismo iz Rima.

Preljubi Goluchowski! Zlobni jeziki
širijo po svetu lažnive vesti, češ, da ita-
lijanski kabinet goji zoperavstrijske ten-
dence. Zato naj Vas, ekscelenca, zago-
tavljam črno na belem, da sem še vedno
velik prijatelj sosedni državi avstrijski.
Živel bi sicer tudi z Nemčijo rad v pri-
jateljskih razmerah. Zaraditega se pa
menda ne bo kalilo dobro sporazumljenje
med nama, gospod grof, ker vendar vo-
ditelji pruske politike žele Avstriji prav
toliko dobrega, kakor jaz!

Morebiti me v bodočnosti prisilijo
važni vzroki, da nastopim javno kot so-
vražnik Avstrije. Ekscelenca, to naj vas
nikar ne moti! To bi bilo le navidezno.
S tem hočem samo peska nametati anti-
avstrijski stranki, ki je tukaj jako močna.
Bodite v dno duše preverjeni, da mi bo
kravelo srce vselej, kadar bom prisiljen
storiti kaj zoper preljudo mi Avstrijo.
Upoštevajte poleg vsega tega tudi to,
kako ugodno je za Vašo državo, ako je
na krmilu italijanske vlade navidezno Vam
sovražan minister; odkrito Avstriji prijazen
minister bi imel tu prehudo stališče in bi
le še pomnoževal sovraštvo do Avstrije.

Bodite torej preverjeni, da Vam osta-
nem vedno enak prijatelj. Servus!

Tittoni.

Misli slavnih mož.

Predsednik c. kr. višjega deželnega sodišča v Gradcu, gospod **Pittreich**, misli, da se od njega še vedno kar cedi sama pravica in pravičnost. Menda le zaraditega je prepovedal dr. Trillerju v Celovcu slovensko besedo.

Lueger misli, da to ni evropski škandal, če 400.000 Čehov na Dunaju nima nobene ljudske šole. Fej iustitia, vivat humbug!

Njegov kolega, **Solitarjev Anza**, komik, mežnar, korporal tretjerednikov in župan v Mozirju, misli, da je bil Korošček shod v Nazaretu zato tako imeniten in sijajen, ker je predsedoval on sam, to se pravi, pomagal streči gostom.

„**Burjevec**“, župan Spodnje Šiške, misli, da je več nego davčni nadzornik; da je v komisiji za osebni davek že mnogo dosegel v prid in blaginjo občanov; da se mu morajo slepo pokoriti odborniki, svetovalci in občani in da ni treba v občini nobenega miru in nobenega napredka več.

Spodnještajerski kaplan **Berk** misli, da je po nedolžnem dobil pet dni zapora, ker je zapeljal omoženo žensko na podu. Pritožil se je v Celje in pričakuje odlikovanja z zlato svetinjo za svoje človekoljubno kaplanovanje.

Župnik I. **Krančič** v Grižah v Savinjski dolini misli: Ljubi sam sebe, daj pripisovati denar za stavbo župniških svinjakov davku in ga izterjavati po izvršilnih dražbah.

Ljubljanski škof **Bolnatura** misli, da je najbolje, ako hodijo gojenci v njegovih zavodih na tešče v šolo in spat tudi na tešče. Tako da se najbolj poceni privadijo koristnemu stradanju, ki je edino sredstvo zoper lenobo.

Dr. **Šusteršič** misli, da je njegova politika pametna, poštena in popolnoma nesebična, zgolj ljudska in narodna; da se bori za pravice našega naroda in jezika najbolje s tem, da je določil za poslovanje „Slovanske zveze“ nemški jezik; da postane vkratkem minister novega venezuelskega kralja Castra; da ni glasoval njegov „Lepi klub“ vladi na ljubo za nujni predlog o računskem provizoriju, ampak le zaradi zdravja slabotnega parlamenta. — Ne verjame mu pa vsega tega niti nedolžni Korošec.

Dr. **Schweitzer** misli, da ta mesec ne izgubi nobene pravde več in da naposled le iztakne umrlega američanskega milijonarja Jos. Schusterja iz Spodnje Štajerske ter vtakne od njegovih dedičev vsaj toliko drobiža, da bo mogel za par tednov na Gorenjsko.

Dr. **K. Glaser**, vodja zasebnemu gimnazijskemu zavodu v Ogrskem Brodu, misli, da mu ne rabijo tujke; da je popolnoma večš slovenščine; da so njegovi

prevodi blagglasni kakor anglesko petje serafov in kerubov; da ni nobene razlike med dovršnimi in nedovršnimi glagoli ter med določnimi in nedoločnimi pridevniki; da ima monopol za slovanski slog; da ima njegov prevod najlepše koncovke (fe!) in da paradira beseda „pošklad“ imenitneje nego vse enake spake slavnega slovenskega Prokrusta Koseskega. Fu!

Jeraj, objokani predsednik strokovnega društva tekstilnega delavstva v ljubljanski predilnici misli, da je res izobražen in da ga ima vsaka rada, naj bo stara ali mlada.

Korošec si misli kakor kralj Pir: „Še ena taka zmaga, pa smo pogoreli na vseh koncih in krajih! Amen.“

Pruski **princ Hinko** misli: „Adieu, du schönes Kärntnerland! Auf's Nimmerwiedersehen! Wir lassen uns nicht foppen!“

C.

Pravi pastir.

A: Kdo je pravi duhovni pastir?
B: Nevedni kranjski kmet, ki pita in pase duhovnike. L. S.

Skrb za prihodnost.

Liberalec sem sedaj in politikujem rad, dokler to mi nese kaj; kadar pa mi zmanjka nad, kar čez noč spreobrnem se iz Savla v Pavla in v hipu poln sem vseh vrlin! Sveto Žlindro si potem za patrona kaj izberem in prav v kratkem tudi jaz sam svetnik prav sit se derem, ker mi verni kmet vsak čas vse, kar bom potreboval, bo v obilici dajal!

Ščipar.

Nasprotniki snage.

„Hm, že zopet popolnoma nepotreben napis!“

Procesija za dež.

Kmetavzar Peter prosit je k župniku švedral, proces'jo naj napravi, da Bog bi dežja dal.

Pa župnik se namuza: „Počakaj, ljubi Peter, saj danes previsoko še kaže barometer!“

Notranjski.

Izdajalno vprašanje.

Gospa Marta: Mladi kaplan, ki je odšel te dni, se je bahal, da so bile vse mlade gospe v mestu njegove, razen ene same.

Gospa Ema: Katera je neki ta? ...

—yr.

Škoda ga!

V škofiji daleč na jugu so častili že skozi sto let posebnega svetnika. Kar pa pride iz Rima pismo, da svetnik ni pristen in da ga ni treba nič več častiti. Dotični svetnik — nesvetnik pa je vtem že zaslul po vsem okraju zaradi svojih — čudežev! Kako ga je škoda!

F. Pl.

Nevarna barva.

Radovednež: Gospod poslanec, Vi se nikdar ne vozite po „električni“?

Dr. Šusteršič: Ne; rdeča barva me takoj spomni socialnih demokratov, in potem sem nervozen.

—yr.

Iz kluba modrijanov.

Krmavželj: Naj nam le očitajo ljudje, da delamo vodeno politiko; tega nam pa vendar ne morejo očitati, da se zbiramo v gostilnici zaradi popivanja, ker nas vidijo teden za tednom sedeče pri napol praznem litru.

Podrepnik: Posebno pa mene ne more nihče dolžiti, da nisem patrijot, ker vendar nosim cesarskega orla na pipi!

Petoliznik: To pa je menda tudi edini cesarski orel, ki se te drži; v žepu jih gotovo nimaš nič.

Krmavželj: Ali se bomo grizli med seboj kakor Marijini mladeniči ob procesijah za cerkveno zastavo, ali pa v „Lepem klubu“ na Dunaju za ministrski stolček? Poglejmo rajši po širnem svetu, kakor se spodobi učenim možem. Kaj mislita, zakaj je škofov list tako počastil župana Hribarja ob njegovi desetletnici?

Podrepnik: Zato, ker se župan trdovratno zoperstavlja božji previdnosti. Po škofovih naukih je potres kazen božja, župan pa je ta udarec pariral z energičnim delom, dočim šenklavski gospodje, vdani v božjo voljo, niso hoteli izdati nabranega denarja za zidanje novih hiš. Pravtako je napravil Hribar vodovod proti božji volji. Ako bi bila namreč božja volja, da dobi Ljubljana zdrave pitne vode, bi bil že Bonaventura, kakor svoj čas Mojzes udaril s palico ob skalo, in pritekla bi čista studenčnica iz tal. Kaj je bilo tedaj treba županu dragocenega vrtnja po ljubljanskem polju? Najhuje pa se je zameril Hribar škofu, ker je odstavil sv. Florjana, ko je prevzel občinski zastop organizacijo ognjegascev in ker je župan razširil po vsej deželi zavarovalnico „Slavijo“.

Petoliznik: Kako pa sodita o predlogu, ki ga je vložil angleški zbornici škof iz Southwarka, naj bi namreč odpravili natakariče iz gostilnic in kavarn?

Krmavželj: Vidita, ta škof že ne misli tako kakor pobožni Francoz Leclott, ki je poslal papežu spomenico za odpravo celibata; jasno je, da ga hoče še pospeševati! Komu pa bi zapadlo toliko brezposelnih mladih deklet, ako ne farovžem?

Nesebičen svet.

Če bi brumni Žindra vedel, kdo mu je to pesem spredel, oh, to bi me kaznoval! Koj bi v svoji jezi sveti velel sto mi jih naštetih in nemudoma pognal bi iz svojega me raja, kjer kot krotkega oslička z milostjo me zdaj napaja; poleg mene pa še ptička mnovega ima v taboru, ptička, ki je mojih misli in kot meni njemu v čisl je ta kranjski kardinal! A jaz vendar temu vzoru klerikalnega veljaka in krščanskega vojščaka dam tu prav koristen svet, kako pride pač na sled tistim grešnikom, ki v „Osi“ zbadajo vsak teden ga: svetega Duha, ki sta si v sorodu, naj naprosi, da te grešnike pove mu! Saj ti pač so znani Njemu, ker On baje dobro ve za sveta skrivnosti vse! In če Žindro razsvetljuje, ko ta kmete klavrne za nosove poteguje, pač ne bo ga na cedilu puščil dobri sveti Duh ob kočljivem opraviilu v klanju „liberalnih muh!“

Sršen.

Avstrijsko.

Gorenjski lovec je ujel dva velikanska živa planinska orla v železni skobec ter ju hotel podariti menažeriji v Schönbrunn. Pisal je tja, a dobil je odgovor, da naj napiše za sprejem orlov kolekovano prošnjo in šele potem, ako ugone njegovi prošnji, naj pošlje svoja ptiča ob svojih stroških v Schönbrunn! Ta izredna avstrijska uradniška modrost je tako imponirala lovcu, da je nato poslal ujeti ujeti v — Nemčijo. Tam so bili tako vljudni, da so to blago prevzeli brez kolekovane prošnje in ob svojih stroških!

Gorenjski.

Zgodovinski znak.

Klerikalec iz prepričanja: Naše želje po vladi na Kranjskem in predvsem v Ljubljani imajo zgodovinsko podlago. Naša prestolnica ima namreč v svojem grbu zmaja, ki je že od nekdanj znak klerikalizma.

—yr.